

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bosek

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. I S [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 stycznia 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 8 listopada 2021 r. J. J. (dalej: skarżący) wniósł o stwierdzenie, że w sprawie o sygn. akt I S [...], toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...], nastąpiła przewlekłość postępowania. Skarżący wniósł ponadto o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł oraz zwolnienie go od kosztów sądowych, a także o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu.

Z uzasadnienia powyższego pisma wynikało, że w sierpniu 2017 r. skarżący złożył pozew, który został mu następnie zwrócony. Skarżący złożył w tym zakresie zażalenie. Sąd pierwszej instancji wezwał go do uzupełnienia braków formalnych tego wniosku, co skarżący miał uczynić. Jego zdaniem doszło do nieuzasadnionej zwłoki w okresie od 1 grudnia 2017 r. do 8 listopada 2021 r. w postaci opieszałego wezwania go do formalnego uzupełnienia powyższego pisma.

Z akt sprawy wynika, że Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z 26 października 2021 r. (I S [...]) odrzucił skargę skarżącego na naruszenie prawa

strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawach I C [...] Sądu Rejonowego w Ł. oraz V Cz [...] Sądu Okręgowego w S.. Przyczyną odrzucenia skargi była jej niedopuszczalność, z uwagi na to, że dotyczyła ona postępowania incydentalnego w przedmiocie ustanowienia pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Natomiast zgodnie z art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, wyłącznie w sprawach postępowań wymienionych enumeratywnie w powołanym przepisie. Zawiera on katalog zamknięty, którego zakres nie może zostać poszerzony o żadne dodatkowe kategorie postępowań. W zestawieniu tym nie uwzględniono postępowania w sprawie naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jakim było postępowanie toczące się przed Sądem Apelacyjnym w [...], pod sygn. akt I S [...]. Co za tym idzie, skarga na przewlekłość postępowania we wskazanym przypadku nie przysługuje i nie może być merytorycznie rozpoznana.

Co więcej, zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, wniesienie skargi na przewlekłość postępowania jest dopuszczalne wyłącznie w toku postępowania, którego ta skarga dotyczy.

W przeciwnym razie musi być ona uznana za niedopuszczalną z mocy prawa. Powyższa sytuacja zaistniała również w przypadku niniejszej skargi. Postępowanie zaskarżone przez skarżącego zostało zakończone postanowieniem z 26 października 2021 r. Tymczasem skarżący wniósł skargę na przewlekłość powyższego postępowania już po tej dacie.

W związku z powyższym nie jest możliwe merytoryczne rozpoznanie niniejszej skargi. Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 397 § 3 k.p.c. i art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

Ze względu na to, że skarga nie podlega merytorycznemu rozpoznaniu, nie ma również podstaw do ustanowienia skarżącemu w tej sprawie pełnomocnika z urzędu, jak również do zwolnienia skarżącego od opłaty oraz od wydatków niniejszego postępowania.